

V polovině 80. let si jeho písně broukali snad všichni. A holky přespávaly před jeho bytem. Pak Pavel Roth zmizel na mnoho let do neznáma, a přestože dnes už zase zpívá, stále si nechává v záloze své povolání taxikáře.

Zpívající taxikář Pavel Roth

Pavel Roth se narodil 7. září 1955 a měl ještě mladší bratry Miroslava a Jana. „Jeden umřel při operaci slepého střeva a druhý byl při astmatickém záchvatu vyhnán z nemocnice, že simuluje, tak umřel. Jeden v patnácti, druhý v jedenadvaceti letech,“ vzpomíná na děsivou rodinnou tragédii Pavel.

V pěti letech začal hrát na housle, v deseti na akordeon, a záhy si jako samouk přibral ještě kytaru. Ve třinácti jej vzali starší kluci z gymnázia jako bubeníka do kapely Stars. „Měli jsme dokonce beatový balet, kdy během naší produkce tři holky baletily. Bylo to docela progresivní a naší baletní sekci

tehdy šéfovala a choreografie vymýšlela Jana Paulová, která byla stejně stará jako já,“ prozrazuje své hudební začátky Pavel Roth. To už začal skládat i své první písničky a taky zpívat. Po škole šel studovat příčnou flétnu na konzervatoř. „Měli jsme tam zakázané hrát bigbit,

a když po dvou letech zjistili, že bubnuju v rockové kapele, vyhodili mě,“ usmívá se Roth s tím, že se v podstatě od šestnácti živil muzikou. Začal hrát v barových kapelech. Jeho »směna« začínala v osm večer a mnohdy končila až ve čtyři hodiny ráno a za večer bral dvě stovky.

Na vojnu šel až v jedenadvaceti do Lipníku nad Bečvou, kde založil vojenskou kapelu, s níž vyhrával různé Armádní soutěže umělecké tvořivosti. Po vojně nastoupil jako zpěvák do skupiny Benefit, pak následovaly kapely Orient, Markýz John a Projektíl.

„A právě v Projektílu jsme začali dělat první původní písničky, a tam vznikla i »Zahrada ticha«, kterou jsme ve studiu natočili 27. října 1981. Předtím jsme ji hráli asi půl roku na tancovačkách a mně se nelíbila, i když měla u lidí ohlas,“ přibližuje Pavel Roth vznik jednoho ze svých velkých hitů.

S Projektílem sice vystupoval po zábavách, ale na uživení to moc nebylo, i když měl v občance razítko, že je ve svobodném povolání. „Ten-

krát všichni muzikanti z těchto druholigových kapel čistili okna, protože to bylo jediné povolání, kde jste se mohli domluvit, že teď pojedete na deset dní na snůru na Moravu a nebudete chodit do práce,“ prozrazuje Pavel Roth s tím, že myl okna i na výškových budovách zavěšený na laně.

Mimo zpívání se živil čištěním oken

A i když se začátkem osmdesátých let díky hitu »Zahrada ticha« rozjela jeho sólová kariéra a on měl svou kapelu Rotor anebo sponzorem s Orchestrem Václava Zahradníka, druhého povolání si stále nechával jako takovou jistotu, aby mohl v pohodě uživit rodinu.

„Nejhorší to bylo právě v době, kdy jsem byl slavný. Za první rok, kdy jsem byl jakoby nejslavnější a stal se ze mě profesionální zpěvák, jsem měl dluh 25 tisíc, což je jako kdybyste dnes dlužil čtvrt milionu. Měl jsem rodinu a její provoz, jídlo a čínže mě stály dva tisíce měsíčně, a já jsem si je musel každý měsíc půjčit. Byl to strašný problém. Za televizní vystoupení jsem měl 150 korun, za koncert 200 korun hrubého, a navíc

Hvězdičky 70. & 80. let

Byli slavní a fanoušci jim leželi u nohou. Kam zmizely a co dělají pěvecké hvězdičky 70. a 80. let dnes?

peníze chodily s tříměsíčním zpožděním. A když jsme šli po koncertu někde do baru, tak tu stovku v něm člověk vždycky nechal. Tenkrát jsem byl pořád bez peněz,“ přiznává Pavel Roth odvrácenou tvář tehdejší pop music.

Ovšem ještě než se stal hvězdou, dostala kapela Projektíl zákaz. Pavel Roth si udělal profesionální přeškrábku, stal se muzikantem na volné noze a nastoupil jako kytarista do kapely Milana Drobého, v jehož koncertním programu měl blok svých písniček. A jako sólový zpěvák začal odjíždět festivaly »Děčínská kotva«, »Intertalent« nebo »Bratislavská lyra«, kde si ho všiml Václav Zahradník a nabídl mu spolupráci se svým orchestrem. Takto vznikl Rothův snad největší slágr – píseň »Krásnější než růže«.

To se už sólová kariéra Pavla Ro-

tha rozjela naplno, jezdil po republice, natáčel v rozhlase i v televizi a vycházel mu jeden singl za druhým. A dokonce se jeho manažerovi podařilo prosadit u monopolního Supraphonu vydání Rothova debutového alba. „Tenkrát vydávat velkou desku bylo velmi obtížné, a když už se album natočilo, tak trvalo další rok, než vyšlo. Na všechno byly dlouhé ediční plány, a aby mohla moje deska vyjít, museli z edičního plánu vyhodit album Michala Prokopa. Natáčeli jsme po nocích, kdy bylo studio volné, a zvukaře jsem platil ze svého, protože to byly takzvané »černé« frekvence.

Černocká se Štědroněm mu ukradli skupinu

Takto jsme natočili šest písniček a dalších šest se vzalo z úspěšných singlů,“ vypráví Roth.

Po necelých třech letech mu skupinu Rotor přetáhli i s aparátem Petra

Černocká s Jiřím Štědroněm, kteří spolu vytvořili koncertní program. Pavlova sláva začala upadat. Někdy čas jezdil jako host v show Karla Šípa, ale po »sametové revoluci« zjistil, že už sebe a manželku s dcerou zpěvem neužívá, a proto odešel do Německa. Začínal jako pomocná síla v kuchyni a časem se z něj stal hudebník a diskžokej. „Vydělával jsem tam takové peníze, o jakých se mi dodnes zdá,“ směje se.

V roce 1993 se vrátil k rodině do Prahy, ale pěvecký návrat se mu nepodařil, a tak začal taxikářit. A přestože se v roce 2004 vrátil ke zpívání, koncertuje a vydává CD, taxíku se už nevzdal. Zkrátka myslí na zadní kolečka. ■

Pavel Roth se ze slávy nikdy nehroutil. Když zjistil, že se zpíváním neužívá, odjel pracovat do Německa. Po návratu domů dělal v Praze mnoho let taxikáře, a když budete mít štěstí, svezete vás ve svém voze i dnes.

Se zpěvačkou Ivou Hajnovou se setkal před mnoha lety, ale až dnes je z nich sehrané duo, které spolu koncertuje

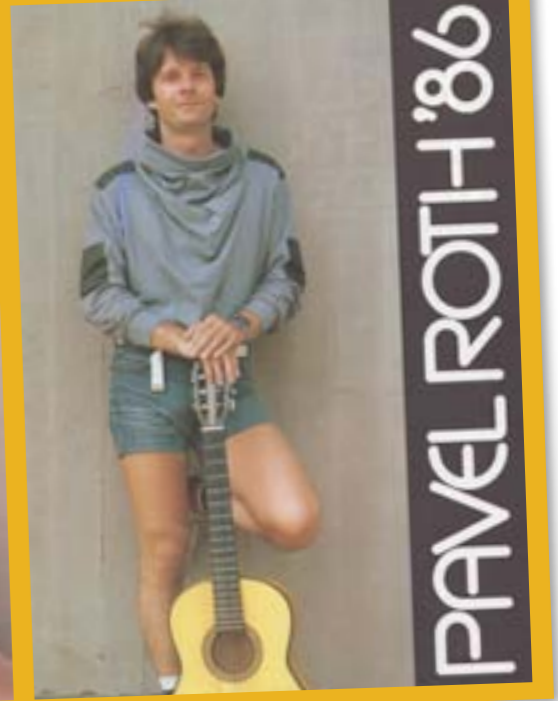
△ Po třináctileté pauze se Pavel Roth vrátil ke zpívání a na scénu s albem »ČÁRY LÁSKY« (2004), na které znovu natočil své největší hity. V roce 2006 vydal disk »SPAL MĚ SVOU LÁSKOU« a poté následovala dvě alba duetů s Ivou Hajnovou »LŮŽKO Z TRÁVY« a »HORŤKY OTČENÁŠ«. Nyní dokonce pracuje na třech albech: sólovém, duetovém s Ivou a na CD s Ivou a italským zpěvákem Andreou Andrei.

První singl mu vyšel začít kem osmdesátých let s písními »UVADLÁ RŮŽE« / »ZAHRADE TICH A«. A pak už následovala málem třicítka singlů s hity jako »KRÁSNĚJŠÍ NEŽ RŮŽE«, »SNÁŘ JE LHÁŘ«, »PRINCEZNA« nebo »MANEKÝNKÁ«. Superhit »ZAHRADE TICH A« dokonce vyšel v polovině osmdesátých let na singlu ještě jednou spolu s písní »TVŮJ LIST«. Všechny singly měly anonymní obal bez fotky, nebo s tímto snímkem. ▽

△ Pavlovo debutové album vyšlo v roce 1986 a jmenovalo se podle jeho největšího hitu »ZAHRADE TICH A«. Supraphon ovšem vylišoval pouhých 20 000 elpiček, která byla okamžitě vyprodána, a protože už desku nikdy v reedici nedolisoval, stala se cenným sběratelským exponátem. Album dodnes nevyšlo ani v podobě cédéčka, ačkoli jsou na něm slágry jako »STÁLE ZASNĚNÁ«, »NEJDELŠÍ LOUČENÍ« či »MOŘE«.

Jako správný divčí idol měl v osmdesátých letech i Pavel Roth spoustu takzvaných **PODPISKARET** (dole) a **PLAKÁTŮ** (vpravo), které podepisoval a rozdával svým fanynkám. Měnila se jen délka vlasů a oblečení, přičemž se jako jeden z mála nevyhýbal ani krtašum. ▽ ▽

PAVEL ROTH '86

Foto: archiv Supraphonu (2), archiv (3), www.pavelroth.cz (1), R. Novotný (1)